

og som er en forudsætning for udviklingen af den ikke-klassiske dans i Danmark.

ad § 24

§ 24 er relateret til § 11 om landsdelsscenerne og skal sikre muligheden for stationær virksomhed uden for disse landsdelsscener og skal i lighed med, hvad der er foreslået for de øvrige ordninger/områder inden for teaterloven, skabe mulighed for, at alternative og nyskabende dramatiske produktioner indstilles til støtte af teaterrådet for 1 år ad gangen, dog således at der ikke er nogen åre-målsbegrænsninger i loven.

ad § 25

I modsætning hertil står § 25, som specielt er beregnet på enkeltproduktioner og/eller teatervirksomhed, der højst strækker sig over en periode på 1 år. Baggrunden for denne bestemmelse er et ønske om at tilsikre, at der ydes tilskud til projekter og ikke til oprettelse af nye teatervirksomheder.

ad §§ 26–28

Svarer til gældende lovs §§ 20–22.

ad § 29

Svarer til gældende lovs § 23 bortset fra, at det i stk. 3 foreslås, at teatrene forpligtes til at medvirke til indgåelse af aftaler om udlån af kostumer, rekvitter m.v. Der er ingen tvivl om, at ret væsentlige ressourcer kunne spares ved etablering af udlånsordninger. På den anden side kan dette være forbundet med visse problemer, hvorfor det forudsættes, at der indgås en nærmere aftale. Låneren er ansvarlig for det lånte og herunder for reparation af skader på det lånte. Bestemmelsen kan ikke fortolkes som en egentlig juridisk forpligtelse eller rettighed, men som en kraftig opfordring til etablering af ordninger, som på længere sigt givetvis vil være til gavn for alle berørte teatre.

ad §§ 30–32

Paragrafferne svarer til gældende lovs §§ 24–26 bortset fra, at muligheden for lån af materiel også skal gælde i relation til landsdelsscenerne. Forslagsstillerne forudsætter at statsstøtten til amatørteatret, som i de senere år har udgjort 800.000–900.000 kr., forøges med 400.000 kr. i det kommende finansår.

ad § 33

Det foreslås, at abonnementsordningen skal være landsdækkende, således at der skabes mulighed for, at enhver uanset bopæl kan komme ind under de faste teaterabonnementsordninger. Der bør i den forbindelse sikres samtlige amter enten direkte eller gennem Amtsrådsforeningen indflydelse på abonnementsordningerne. Dette vil kunne ske i kraft af administrativt af kulturministeriet fastlagte ordninger.

I stk. 2 fastsættes, hvilke former for abonnementsordninger der som et minimum bør findes.

ad §§ 34 og 35

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 28 og 29 bortset fra, at det foreslås, at der også kan ydes støtte til amatørsceners og disses centrale organisationers internationale teatersamarbejde.

ad §§ 36–37

Paragrafferne svarer til gældende lovs §§ 30–31, men forslagsstillerne henviser til de almindelige bemærkninger om behovet for at etablere uddannelse for samtlige personalekategorier. Ud over at fremhæve det generelle behov både for uddannelse og efteruddannelse ønsker forslagsstillerne særligt at nævne, at der i de senere år er investeret og fortsat i de kommende år, blandt andet i forbindelse med ombygningen af Det kgl. Teater, investeres meget store summer i teaterteknisk udstyr. Ud fra simple økonomiske og forretningsmæssige overvejelser er det ikke hensigtsmæssigt med en teknikerstab, der mangler muligheder for at udanne sig til at betjene dette udstyr bedst muligt.

ad § 38

Det er en erfaring, at det nuværende teaterråd på 3 medlemmer er lovlig lille i forhold til dets vigtige opgaver. Når hertil kommer, at det foreliggende lovforslag understreger behovet for alternative og eksperimenterende teaterformer og i nærværende bestemmelse tillægger teaterrådet en direkte administrerende kompetence, er det fundet rigtigst at udvide rådet, således at det kommer til at bestå af 5 alment sagkyndige medlemmer. Skal lovforslagets hensigt realiseres og de foreslåede beslutte forøgelser i bevillingerne anvendes bedst muligt, er det fundet mest hensigtsmæssigt, at der ansættes 2 konsulenter, som inden for de nærmere angivne områder skal fremkomme med indstillinger til rådet. Det forudsættes, at konsulenterne har et nært kendskab til teatermiljøer, men at de i deres funktionsperiode fungerer økonomisk uafhængigt heraf.